

noget mere bragt paa det Nene, end det i alt Fald staar for mig i Diebliffet. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal med Hensyn til denne Udstillingsfond, som i alt Fald maa tages under Overveielse. Jeg skal ikke i Diebliffet udtale nogen Mening om, hvorvidt denne Udstillingsfonds Tilskud virkelig staar i passende Forhold til, hvad der her fordres af Staten. Men der er en Betragtning, som jeg ikke synes har spillet nogen Rolle ved Lovforslagets Redaktion, nemlig, at man maa antage at, hvis en saadan Bygning opføres, og som Følge deraf Tilstrømningen til Udstillingen bliver ikke saa lidt større, end den hidtil har været, da vi have gaaet og trykket os forbi hinanden i snevre, daarligere Lokaler, maa det føre til en ikke ringe Forøgelse af denne Fond, der, saavidt jeg veed, væsentlig har hentet sin Indtægt fra disse Udstillingsbesøg. Heller ikke skal jeg vægre mig ved at tage det Punkt under Overveielse, som det ærede Medlem for Nørre-Sundby (Suel) nævnte med Hensyn til Kjøbenhavns Kommune. Hvis Kommunen tror at have Grund til at føle sig forurettet og forbigaaet ved, at dette Forslag slet ikke har været hos Kommunen med Opfordring til at yde Understøttelse til Sagen, mener jeg, at man ikke bør modsætte sig, at Kjøbenhavns Kommune faar Leilighed til ogsaa fra dette Punkt at vise sin Interesse for Kunsten. Hvad jeg nærmest har bedet om Ordet for at sige, er imidlertid, at jeg ganske slutter mig til Lantens i dette Forslag, og det skalde glæde mig, om Forholdene her i det Hele stillede sig saaledes, at der kunde blive Udbytte af denne og andre Sager i denne Samling. Bort Folk staar i et saadant Forhold til Kunsten overhovedet, at det maa siges, at ingen Sag i høiere Grad er en Hjertesag for Nationen end netop den nationale Kunst. Vi huske Alle, hvilket dybt Indtryk det gjorde i Kjøbenhavn, da vi ved sidste Pariserudstilling hørte, at vor Kunst havde gjort Fiasko, og jeg anser det for heldigt baade, at Anerkjendelsen af, at den danske Kunst ikke hævede den Stilling, som vi maatte ønske, er almindelig hos os, og at Kunstnerne ikke have tabt Modet, men tværtimod samlet sig til nye Anstrengelser, rede til at optage Kampen paany. Naar disse da komme til os om Hjælp og Understøttelse og sige: Hvad vi trænge til, er mere Lys og Luft, i alt Fald saa meget Lys, at vi kunne se vore egne Feil, hvilket er en nødvendig Betingelse for, at vi kunne rette dem — saa ser jeg med den største Sympathi en saadan Stemning blandt Kunstnerne og vil have megen Glæde ved at kunne yde et Bidrag til at tilfredsstille dem.

Jagerslev: Det ærede Medlem, der nu sluttede, talte jo tydelig nok, og det tror jeg, at man har Grund til at paaskønne. Han sagde jo med tydelige og rene Ord, at han sympathi-

ferede med Forslaget. Det siges jo rigtignok Alle; men det ærede Medlem sagde dog noget Mere, idet han tilbød en virkelig alvorlig Forhandling derom og haabede at kunne faae et Resultat ud deraf. Dog knyttede han til dette Resultat den Betingelse, at man i det Hele fik noget Udbytte af Samlingen. Han holdt jo frem som en Slags Præmie, at, kunde han og hans Benner faae noget Andet, som de kunne være fornøiede med, saa vilde han ogsaa være glad ved at kunne give dette. Jeg forstaar nu meget godt, at man ønsker Resultater i det Hele, og at man tvivler om, at der, naar man ikke kan udrette Noget i de store Sager, da kan blive Noget af de smaa; men jeg vil sige, at det kommer an paa det ærede Medlem og hans Benner, om vi skulle naae til Resultater. Jeg haaber nok, at det skal lade sig gjøre, hvis de Herrer for Alvor vilde medvirke dertil. Jeg maa tilstaa, at jeg sætter Pris paa den mere positive Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig om Sagen, fremfor paa adskillige andre Udtalelser af Sympathi for den. Det er nemlig en gammel Historie, at man her har udtalt sig sympatetisk for Forslaget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) opleste jo af Betænkningen over Finantslovsforslaget for 1875—76, hvorledes Udvalget den Gang udtalte sin Sympathi for hele dette Forslag, men dog ikke vilde have dermed at gjøre. Jeg erindrer ogsaa godt den Forhandling, som dengang blev ført. At man i Almindelighed udtaler sin Sympathi for dette Forslag, forundrer mig slet ikke, thi det synes jeg, at man omtrøiet er nødt til. Forslaget gaar jo ud paa at skabe passende ydre Betingelser for Kunsten, for den kunstneriske Uddannelse, for Udstillingen af Kunstværker, forsaavidt det skal sættes som et Hovedpunkt, og for Skoler og deslige, og med Henskab til, hvorledes Forholdene ere i disse Henseender, tror jeg, at de Herrer Alle maa være villige til at afhjælpe Manglerne ved det Bestaaende. Det er en ligefrem Pligt fra Statens Standpunkt at gaa med til Forsøg derpaa. Det kommer da an paa, om man ikke bagefter vil sige, at det gjør En ondt, at Forholdene i det Hele ere saadanne, at man ikke kan være med dertil. Jeg skal ingenlunde forbyde mig i selve Lovforslaget. En af de store Indvendinger, der ere reiste, og som er tiltraadt fra flere Sider, vedrører Brandfaren. Jeg tror, man lægger for megen Vægt derpaa; thi om man end ganske vist kan sikkre sig mere eller mindre mod Brandfare, vil man dog ikke ganske kunne komme bort deraf. Et andet Punkt, som har vakt Glæde paa forskellige Sider, var, at man skulde forlange Tilskud fra Kjøbenhavns Kommune. Jeg maa sige, at jeg slet ikke forstaar, hvad man vil med et saadant Tilskud. Det forekommer mig, at man derved kommer ind paa Stillingspolitiken. Udfælder man her, at det er